

Protokół

134. posiedzenia Komisji Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej, które odbyło się 19 marca 2025 roku w gmachu Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii przy ul. Żurawiej 6/12 w Warszawie.

W posiedzeniu uczestniczyli członkowie Komisji: T. Brzezińska-Wójcik, A. Czerny, S. Gil, R. Huszcza, R. Janusiewicz, J. Kacprzak, S. Kacieszczenko, D. Kalisiewicz, A. Markowski, J. Ostrowski, J. Pietrow, J. Pietruszka, A. Reszke, E. Siemieniec-Gołaś, T. Wites, W. Włoskowicz, M. Zych.

Obrady prowadził Maciej Zych, przewodniczący Komisji.

Wstępny porządek obrad obejmował:

1. Zagajenie.
2. Przyjęcie protokołu 133. posiedzenia Komisji z dnia 20 listopada 2024 roku.
3. Nazwy do dyskusji
4. Przyjęcie sprawozdania z prac Komisji w 2024 r.
5. Pozostałe sprawy bieżące.
6. Polskie egzonimy w „Wielkim słowniku ortograficznym PWN” – kontynuowanie omawiania różnic z wykazem Komisji.
7. Wolne wnioski.

Ad 1. Przewodniczący przywitał członków Komisji na 134. posiedzeniu. Przywitał także obecną na posiedzeniu p. Alicję Kulkę – Głównego Geodetę Kraju i Prezes Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii.

Główny Geodeta Kraju wręczyła powołanie na członka Komisji prof. dr hab. Ewie Siemieniec-Gołaś z Instytutu Orientalistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego, specjalizującej się w językoznawstwie tureckim, będącej członkiem krajowych i zagranicznych towarzystw i organizacji naukowych, w tym wiceprezesem Polskiego Towarzystwa Orientalistycznego i członkiem prezydium Komitetu Nauk Orientalistycznych PAN.

Ad 2. Protokół 133. posiedzenia przyjęto jednogłośnie (17 głosów za).

Ad. 3. 20 stycznia br. prezydent Stanów Zjednoczonych wydał rozporządzenie wykonawcze, w którym m.in. nakazał Sekretarzowi Spraw Wewnętrznych, aby w ciągu 30 dni podjął wszelkie odpowiednie działania w celu zmiany nazwy *Gulf of Mexico* na *Gulf of America*. Zmiana nazwy została uwzględniona 10 lutego w amerykańskiej oficjalnej bazie nazw geograficznych (Geographic Names Information System). Ze względu na napływające do Komisji pytania, jaką polską nazwę należy obecnie stosować dla tej zatoki, na stronie Komisji (<https://www.gov.pl/web/ksng/nazwa-zatoki-meksykanskej>) zamieszczone zostało wyjaśnienie, że Komisja dotychczas nie zmieniła zalecanej polskiej nazwy dla tej zatoki, tj. *Zatoka Meksykańska*, a także podkreślono, że sytuacje, gdy dla akwenu transgranicznego stosowane są odmienne nazwy w państwach położonych nad tym akwenem, nie są wyjątkowe.

W trakcie dyskusji uznano, że na razie zmiana nazwy wprowadzona w Stanach Zjednoczonych nie wpływa na polski egzonim, nie ma uzasadnienia używania formy *Zatoka Amerykańska*. Komisja także uznała, że nie ma potrzeby przyjmować w tej sprawie uchwały – uchwały powinny dotyczyć zmian w zalecanym nazewnictwie, nie zaś potwierdzać

utrzymanie dotychczas zalecanego nazewnictwa. Jednocześnie uznano, że informacja w formie zawartej na stronie internetowej Komisji jest wystarczająca, przy czym warto ją przerehabilitować, by odzwierciedlić stan po formalnym wprowadzeniu zmiany w życie (informacja zamieszczona została 25 stycznia, czyli zaraz po podpisaniu rozporządzenia wykonawczego, jednak przed wprowadzeniem w życie zmian z niego wynikających), a także uprościć niektóre zawarte w niej sformułowania.

Zwrócono także uwagę, że Mapy Google zaczęły dla tej zatoki stosować po polsku podwójne nazewnictwo: *Zatoka Meksykańska (Zatoka Amerykańska)*. Przy czym w przypadku innych spornych nazw akwenów nie zastosowano takiego rozwiązania podając wyłącznie takie nazwy jak *Morze Japońskie*, czy *Zatoka Perska*, choć dla tych akwenów też istnieje odmienne nazewnictwo postulowane przez część państw nad nimi położonych. Zastanawiano się, czy w jakiś sposób należy zareagować na nazewnictwo zastosowane przez Google, uznano jednak, że Komisja nie będzie tu interweniować – na liczne niepoprawne nazwy stosowane na Mapach Google zwracano uwagę wielokrotnie i uznano, że nie ma sensu prowadzić dyskusji z tą korporacją.

Członkowie Komisji zostali także poinformowani, że jednocześnie ze zmianą nazwy angielskiej dla Zatoki Meksykańskiej, przywrócono, obowiązującą do 2015 r., nazwę *Mount McKinley* dla najwyższego szczytu Stanów Zjednoczonych i całej Ameryki Północnej, zastępując nazwę *Denali*. Zauważono, że góra ta w całości położona jest na terytorium Stanów Zjednoczonych, zatem wyłącznie władze tego państwa mają prawo do ustalania oficjalnego endonimu. Dla góry tej nie był zalecany polski egzonym (zalecany był endonim – zarówno nazwa *Denali*, jak i *Mount McKinley* są endonimami) zatem tu, poza odnotowaniem tej zmiany, Komisja nie musiała podejmować jakichkolwiek działań (analogicznie, jak to było w 2015 roku przy zmianie nazwy z *Mount McKinley* na *Denali*).

Dla Włoch Komisja ustaliła egzonymy dla wybranych jednostek administracyjnych I rzędu (regiony) oraz II rzędu (prowincje i inne rodzaje jednostek). Na tym drugim poziomie systematycznie dochodzi do zmian. Na 104. posiedzeniu (27 lutego 2019 roku) skasowane zostały egzonymy dla dwóch jednostek administracyjnych II rzędu: *Gorycja* i *Triest* (egzonymy dla identycznie nazwanych miast zostały zachowane) w regionie autonomicznym Friuli-Wenecja Julijska. Ich skasowanie wynikało z faktu, że w latach 2016-2018 zmieniono podział tego regionu likwidując wszystkie prowincje i wprowadzając w zamian 18 „międzygminnych związków terytorialnych” (unioni territoriali intercomunali). Prowincja *Gorycja* została podzielona na *Unione territoriale intercomunale Collio-Alto Isonzo* i *Unione territoriale intercomunale del Carso Isonzo Adriatico*, zaś prowincja *Triest* została przekształcona w *Unione territoriale intercomunale Giuliana* – w nazwach nowych jednostek nie zachowano nazw dotychczasowych prowincji (nazw głównych miast).

Ten nowy podział nie przetrwał długo, gdyż już w latach 2019-2020 międzygminne związki terytorialne zostały zlikwidowane i zastąpione czterema „regionalnymi organami decentralizacyjnymi” (ente di decentramento regionale) pokrywającymi się z dawnymi prowincjami i nazwanymi podobnie, jak dawne prowincje – dwie z nich otrzymały nazwy *Ente di decentramento regionale di Gorizia* oraz *Ente di decentramento regionale di Trieste*. W związku z tym, że nazwy Triestu oraz Gorycji powróciły jako nazwy jednostek administracyjnych II rzędu, Komisja postanowiła przyjąć egzonymy *Triest* i *Gorycja* jako nazwy jednostek administracyjnych w regionie Friuli-Wenecja Julijska (aklamacja).

A. Czerny przekazał propozycję ustalenia dla miejscowości w Rosji nazwy *Pieczenga* lub *Peczenga* jako zalecanej (jest to historycznie fińskie *Petsamo*). Miejscowość ta jest znana

z powodu strategicznych złóż niklu, długiej historii, zmian przynależności politycznej w XX w. (Rosja-Finlandia-Rosja) oraz walk podczas II wojny światowej. W związku z tym nazwa jest dość często używana – oprócz formy *Pieczenga* spotyka się także warianty *Peczenga* i *Petsamo*, w związku z tym warto zestandaryzować jedną nazwę do stosowania w języku polskim. Według słownika onomastycznego Pospiełowa nazwa miasta (wzmiankowana w 1533 r.) pochodzi od nazwy rzeki i jest motywowana wyrazami *sosna* i *rzeka* w lokalnym języku saami.

W trakcie dyskusji uznano, że nie należy zalecać formy *Petsamo* – obecnie jest to nazwa historyczna, a zalecana polska nazwa powinna nawiązywać do współczesnego endonimu rosyjskiego. Pojawiły się głosy, że ze względu na to, że endonim jest zrusyfikowaną formą nazwy z języka saami, to odpowiedniejszą formą jest *Peczenga*, gdyż forma *Pieczenga* może sugerować słowiańskość nazwy oraz nawiązywanie do Pieczyngów.

W głosowaniu za formą *Pieczenga* opowiedziały się 4 osoby, za formą *Peczenga* 11 osób, dwie osoby wstrzymały się zaś od głosu. Ponadto ustalono, że odmiana tej nazwy to *D. Peczengi, Mc. Peczendze*, zaś przymiotnik: *peczengijski*. Miasto leży nad rzeką o identycznej nazwie, która wpada do zatoki nazwanej od tej rzeki. Uznano jednak, że rzeka jest niewielka (ok. 100 km długości) i mało znana, nie ma w związku z tym potrzeby ustalania dla niej egzonimu (aklamacja).

Do Komisji wpłynął wniosek o zmianę nazwy *Rangun*, dla miasta w Mjanmie (Birmie) na *Jangon*. Wniosek uzasadniony był m.in. tym, że *Rangun* jest zapisem nawiązującym do starej angielskiej nazwy kolonialnej *Rangoon* (w języku angielskim już z niej zrezygnowano na rzecz formy *Yangon*), zaś od takich form coraz częściej się odchodzi.

W odniesieniu do proponowanej zmiany swoją opinię przesłał Departament Azji i Pacyfiku Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Zwrócił on w niej uwagę, że w Mjanmie do roku 1989 powszechnie stosowano nazwę *Rangun*, co zmieniło się po wprowadzeniu w czerwcu 1989 *Adaptation of Expression Law* uchwalonego przez ówczesną juntę. Prawo to dekretowało przede wszystkim zmianę nazwy państwa z *Birmy* na *Mjanmę*, ale na jego podstawie dostosowano do birmańskich zasad wymowy wiele nazw geograficznych oraz administracyjnych, w tym nazwę *Rangun*. Zmiana nazwy państwa miała również wydźwięk polityczny na arenie międzynarodowej ze względu na konflikt pomiędzy rządzącą juntą wojskową, a demokratyczną opozycją (opowiadającą się za dotychczasową nazwą). Dopiero wraz z normalizacją sytuacji politycznej po 2011 roku również nowa nazwa państwa była coraz szerzej przyjmowana, w tym ustalona została w Polsce, nie zmieniono jednak w języku polskim pozostałych nazw geograficznych i administracyjnych. W dalszej części opinii zauważono, że proces zaprzestania stosowania dawnego nazewnictwa kolonialnego odbywa się również w Polsce, więc nie ma przeciwwskazań do przyjęcia nazewnictwa birmańskiego przy jednoczesnym uszanowaniu polskiej tradycji językowej. Jednak w tym przypadku istotny jest także kontekst społeczno-polityczny – w wyniku zamachu stanu z 2021 r. władzę ponownie przejęła junta wojskowa nieuznawana przez państwa Unii Europejskiej; obecnie w kraju trwa wojna domowa, a junta dokonuje licznych zbrodni na ludności cywilnej, w tym na mniejszościach etnicznych. W tej sytuacji ogłaszanie dostosowania do wymowy birmańskiej nazwy byłej stolicy państwa mogłoby zostać wykorzystane przez juntę propagandowo, dlatego nowe zalecenia stosowania nazewnictwa należy odłożyć na odpowiedni politycznie moment, na przykład po przywróceniu demokratycznego porządku prawnego w Mjanmie.

W trakcie długiej dyskusji członkowie Komisji podnosili argumenty za i przeciw zmianie, rozpatrując kwestie językowe, historyczne i polityczne. Nie budzi wątpliwości, że nazwa *Rangun* nie odpowiada birmańskiej wymowie nazwy miasta i jej zapis wynika z historycznego niepoprawnego zapisu nazw birmańskich przez Brytyjczyków. Z drugiej strony zwracano uwagę, że egzonimy nie muszą oddawać lokalnej wymowy, czasami wręcz bardzo od niej odbiegają. Zwracano także uwagę na uzus – nadal w języku polskim dominuje

stosowanie nazwy Rangun (obecnej w polskim piśmiennictwie od połowy XIX w.), a formy takie jak *Jangon*, *Jangun*, *Yangon*, *Yangun* są w tekstach polskich spotykane zdecydowanie rzadziej. Na przykładzie tej nazwy zastanawiano się także, jakimi kryteriami posługuje się Komisja ustalając zalecane polskie egzonimy, jak te kryteria hierarchizuje.

Zastanawiając się nad zmianą samej nazwy rozważano, czy należy skasować egzonim *Rangun* i zastąpić go nową nazwą, czy też zachować dotychczasowy egzonim jako główny lub wariantowy. Osobną dyskusyjną kwestię stanowiło, jaką formę miałyby mieć nowe egzonimy. Dotyczyła ona, po pierwsze, końcówki nazwy: *-on* czy *-un* – w języku birmańskim jest tu dyftong *-ou-* i polska wymowa obu końcówek będzie się nieco różnić od wymowy oryginalnej. Po drugie, zastanawiano się, czy na początku nazwy dać spolszczone *J*, czy zachować *Y*, jak w zapisie angielskim i w latynizacji zapisu birmańskiego. Argumentem za tym drugim rozwiązaniem było to, że warto unikać tworzeniu nowych spolszczeń, zapis przez *Y* jest dla polskiego odbiorcy dość naturalnie odczytywany jako zapis przez [j] (w przypadku zapisu przez *J* mogłyby pojawić się wątpliwości, czy odczytywać taką nazwę po polsku, czy po angielsku), a także nawiązuje on do nazw miasta stosowanych w innych językach.

W rezultacie dyskusji członkowie Komisji w pierwszym głosowaniu zdecydowali, czy w ogóle zmieniać nazwę miasta – 3 osoby były za zachowaniem nazwy *Rangun* bez zmian, 12 osób było przeciw, 2 wstrzymały się od głosu. Jako drugą propozycję postanowiono poddać pod głosowanie ustalenie podwójnego nazewnictwa z egzonimem ***Rangun***, jako zalecanym, i ***Yangon***, jako wariantowym – za przyjęciem tego rozwiązania opowiedziało się 16 osób, nikt nie był przeciw, jedna osoba wstrzymała się od głosu. Za wyborem formy *Yangon* przemówiło zwłaszcza to, że nazwa ta jest stosowana w innych językach, odpowiada ona zapisowi nazwy birmańskiej w latynizacji (*Yangôn*), nie ma potrzeby wprowadzania w pełni spolszczonego zapisu.

Ponadto ustalono, że nazwa *Yangon* w odmianie przyjmie formy *D. Yangonu*, *Mc. Yangonie*, zaś przymiotnikiem będzie jangoński (pełne spolszczenie zapisów jest często stosowane w przymiotnikach). Zmiana nazwy dotyczy także identycznie nazwanej jednostki administracyjnej.

Przy okazji nazwy Rangun zwrócono uwagę, że cały szereg innych polskich egzonimów z obszaru Mjanmy (Birma) nawiązuje do dawnych nazw angielskich i nie odpowiada ani współczesnym nazwom angielskim, ani nazwom birmańskim – np. *Basejn* (miasto): ang. dawniej *Bassein*, obecnie *Patheingyi*, birm. *Putheingyi*; *Arakan* (region, prowincja): ang. dawniej *Arakan*, obecnie *Rakhine*, birm. *Yakaing* (mamy też egzonimy pochodne *Wybrzeże Arakańskie*, *Góry Arakańskie*); *Irawadi* (rzeka, prowincja) – ang. dawniej *Irrawaddy*, obecnie *Ayeyarwady*, birm. *Eyawadi* (mamy też egzonimy pochodne *Nizina Irawadi*, *Delta Irawadi*). Członkowie Komisji uznali, że nie ma obecnie potrzeby dyskusji nad ewentualną zmianą tych nazw.

Do Komisji wpłynęła korespondencja z prośbą o przyjęcie dla białoruskiej miejscowości Пятрылавічы (trl. *Piatrylavičy*, trb. *Piatryławiczy*) egzonimu w formie, jaka była stosowana w okresie międzywojennym (wówczas miejscowość znajdowała się w granicach Polski, w powiecie stołpeckim województwa nowogrodzkiego). We wcześniejszych publikacjach (np. „Słownik geograficzny Królestwa Polskiego”) stosowana była forma *Petryłowicze* natomiast w publikacjach z okresu międzywojennego, w tym na mapach WIG, przeważała forma *Piatryłowicze*. Komisja postanowiła przyjąć dla tej miejscowości egzonim w postaci ***Piatryłowicze*** (14 głosów za dodaniem nazwy, brak głosów przeciw, 3 głosy wstrzymujące się).

Ad 4. Członkowie Komisji otrzymali, przygotowany przez Prezydium, projekt sprawozdania z działalności Komisji w 2024 roku. Po omówieniu poszczególnych punktów, całe

sprawozdanie z prac Komisji w 2024 roku przyjęto przy 17 głosach za, braku głosów przeciwnych i wstrzymujących się.

Ad 5. W dniu 9 grudnia 2024 r. zostało opublikowane *Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 4 grudnia 2024 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu i zakresu działania Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej i Komisji Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasad wynagradzania ich członków*. Weszło ono w życie 24 grudnia.

Główne zmiany dotyczą zmienienia formy publikacji wykazów Komisji (dotychczas musiały być one wydawane zarówno w formie papierowej, jak i elektronicznej, obecnie mogą być wydawane w jednej z tych form), zmniejszenia minimalnej liczby posiedzeń w ciągu roku z czterech do dwóch, a także waloryzacji wynagrodzenia za udział w posiedzeniach Komisji.

Pod koniec grudnia opublikowane zostały na stronie internetowej Komisji dwie publikacje: 5. wydanie *Polskiego przewodnika toponimicznego dla redaktorów map i innych użytkowników* oraz suplement do *Urzędowego wykazu polskich nazw geograficznych świata* zatytułowany *Wykaz nazw budowli i innych obiektów miejskich*.

Piąte wydanie przewodnika toponimicznego, podobnie jak wydanie czwarte z 2010 roku, przygotowane zostało przez Ewę Wolnicz-Pawłowską (m.in. rozdziały dotyczące języka) i Macieja Zycha (m.in. rozdziały dotyczące standaryzacji, materiałów źródłowych). Nowe wydanie ma układ analogiczny do wydania poprzedniego – składa się z ośmiu części (Język polski; Polskie nazwy geograficzne; Mniejszości narodowe, etniczne i społeczności posługujące się językiem regionalnym; Standaryzacja nazw geograficznych w Polsce; Materiały źródłowe; Słownik słów potrzebnych przy korzystaniu z map i baz danych nazw geograficznych; Lista skrótów stosowanych na mapach; Podział administracyjny Polski) na końcu zaś zamieszczone zostały trzy załączniki (Wykaz powiatów i ich siedzib wg województw; Słownik gwarowych i dawnych terminów topograficznych; mapa „Rzeczpospolita Polska. Podział administracyjny”). Nowe wydanie przewodnika toponimicznego uwzględnia aktualizacje wynikające ze zmian zasad i podstaw prawnych standaryzacji nazewnictwa geograficznego w Polsce, stosowanych i dostępnych materiałów źródłowych, danych dotyczących mniejszości narodowych, etnicznych i społeczności posługujących się językiem regionalnym oraz podziału administracyjnego Polski. W części dotyczącej języka polskiego podane zostały także informacje o zmianach w ortografii w zakresie zapisu nazw własnych, wchodzących w życie w 2026 r. Z wydania czwartego zachowano także dwujęzyczny układ przewodnika ze wszystkimi tekstami po angielsku i po polsku.

Wykaz nazw budowli i innych obiektów miejskich zawiera nazwy 1691 obiektów z obszaru 133 państw i terytoriów w układzie tradycyjnie wyróżnianych części świata (Europa, Azja, Afryka, Ameryka Północna, Ameryka Południowa, Australia z Oceanią). Uwzględnione w wykazie nazwy podzielone są na kategorie według rodzajów nazwanych obiektów: ulice; place; mosty; tunele; lotniska; dworce kolejowe; inne obiekty komunikacyjne; zapory; świątynie, klasztory, miejsca kultu; cmentarze, nekropole; grobowce, mauzolea; forty, twierdze, zamki; inne zabytki; parki, ogrody; pomniki, posągi, statuy; inne obiekty antropogeniczne. Hasła odnoszące się do poszczególnych obiektów geograficznych zawierają nazwę polską, jej odmianę (dopełniacz i miejscownik) i utworzony od niej przymiotnik (o ile taki się tworzy), następnie podana jest nazwa oryginalna (endonim) w języku urzędowym (dla

niełacińskich systemów pisma podany jest zapis oryginalny nazwy oraz jej forma zlatynizowana) oraz współrzędne geograficzne obiektu – jest to zatem pierwsza publikacja nazewnicza Komisji zawierająca wszystkie dodatkowe informacje, których pierwotnie nie było w zasadniczym wykazie egzonimów (odmiana polskiej nazwy, przymiotnik utworzony od egzonimu, zapis pismem oryginalnym endonimów niełacińskich). Na końcu zamieszczony jest skorowidz wszystkich uwzględnionych w wykazie polskich nazw, w tym nazw historycznych.

W trakcie dyskusji członkowie Komisji uznali, że publikacje te, zwłaszcza wykaz nazw budowli, powinny być także wydrukowane, aby można było przekazać egzemplarze do bibliotek. Zwrócono uwagę, że obecnie druk cyfrowy bardzo potaniał, zwłaszcza druk czarno-biały, i koszty niewielkiego nakładu, np. 100 lub 200 egzemplarzy, są umiarkowane. Komisja postanowiła zwrócić się do Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, by rozważył możliwość cyfrowego wydrukowania niewielkiego nakładu wykazu budowli.

Członkowie Komisji zostali poinformowani, że 6 czerwca odbędzie się 8. trójstronne spotkanie komisji nazwniczych Czech, Polski i Słowacji. Te jednodniowe spotkania organizowane są co rok lub co dwa lata rotacyjnie w Bratysławie, Pradze i Warszawie. Członkowie Komisji zostali zaproszeni do udziału w tym spotkaniu zarówno w formie słuchaczy, jak i prelegentów. Spotkanie odbywa się w językach narodowych, zatem przedstawiciele Polski swoje referaty wygłaszają po polsku.

Ad 6. Kontynuowano omawianie rozbieżności między nazwami obiektów geograficznych uwzględnionych w „Wielkim słowniku ortograficznym PWN z zasadami pisowni i interpunkcji” a zaleceniami Komisji:

- *K2* i *Czogori* – hasła powinny być powiązane ze sobą (obecnie nie są);
- *Kaaba* – Komisja zaleca zapis *Al-Kaba* i taki powinien być w słowniku;
- *Kaifeng* i *Kajfeng* – Komisja nie zaleca używania nazwy *Kajfeng* (zapis w zarzuconej polskiej transkrypcji języka chińskiego) – powinna być ona pominięta w słowniku;
- *Kajenna* i nazwa równorzędna *Cayenne* – Komisja zaleca tylko nazwę *Kajenna*, francuska nazwa *Cayenne* nie powinna być oznaczona jako równorzędna. Przy okazji dyskutowano, czy egzonim *Kajenna* nie jest nazwą przestarzałą i czy nie należałoby go skasować. Uznano jednak, że jest to nazwa tradycyjna o długiej historii, a jej zastępowanie nazwą francuską można porównać do stosowania nazw oryginalnych *Aachen* lub *Regensburg* (dość rozpowszechnionego w Internecie i różnych publikacjach) zamiast tradycyjnych egzonimów *Akwizgran* lub *Ratyzbona*;
- *Kalidon* – uznano, że jest to nazwa odnosząca się do obiektu historycznego, obecnie nieistniejącego, a tego typu nazwami Komisja się nie zajmuje;
- *Kalikat* – jest to nazwa historyczna miejscowości w Indiach, która obecnie nazywa się *Korikkod* (w hindi i malajalam) i *Kozhikode* (po angielsku), w słowniku powinno to być zaznaczone;
- *Kaliningrad* i *Królewiec* jako nazwa historyczna – Komisja nie zaleca używania nazwy *Kaliningrad* – w słowniku, jako nazwa główna, powinien być podany *Królewiec*;
- *Kalkuta* – Komisja zaleca dwie nazwy *Kolkata* i *Kalkuta*, w słowniku powinny być wymienione obie;
- *Kalla* – to fińskie jezioro nosi nazwę *Kallavesi*, zaś Komisja w przypadkach, gdy termin rodzajowy zapisuje się w jednym wyrazie z nazwą główną (tu człon *-vesi* znaczy

‘woda, jezioro’) zaleca stosowanie pełnego zapisu oryginalnego, bez opuszczania terminu rodzajowego;

- *obwód kamczacki* – to dawna nazwa jednostki administracyjnej w Rosji, obecnie nosi ona nazwę *Kraj Kamczacki* i to ta nazwa powinna być uwzględniona w słowniku;
- *Góry Kamczackie* – Komisja nie zaleca używania tej nazwy (istnieją *Góry Środkowo-kamczackie* i *Góry Wschodniokamczackie*), powinna być pominięta w słowniku;
- *Przylądek Kamczacki* – taka polska nazwa nie funkcjonuje, prawdopodobnie chodzi o *Półwysep Kamczacki*, drugorzędny półwysep na półwyspie Kamczatka;
- *Kamieniec* – Komisja zaleca dwie nazwy *Kamieniec* i *Kamieniec Litewski*, w słowniku powinny być wymienione obie;
- *Kanara* – taka polska nazwa obecnie nie funkcjonuje, jest to odpowiednik dawnej angielskiej nazwy *Canara* stosowanej dla wybrzeża współczesnej Karnataki w Indiach, obecnie ten obszar nazywany jest *Kannada* (istnieją tu dystrykty Uttara Kannada i Dakshina Kannada) lub *Karavali*; w słowniku również dla mieszkańców tego regionu stosowana jest przestarzała nazwa *Kanar*, zamiast współczesnej *Kannadowie*;
- *Kanczendzonga* – Komisja zaleca dwie nazwy *Kanczendzanga* i *Kanczendzonga*, w słowniku powinny być wymienione obie;
- *Wielki Kanion* – Komisja zaleca dwie nazwy *Wielki Kanion Kolorado* i *Wielki Kanion*, ze względu jednak na to, że nazwa ta podana jest w słowniku jako przykład użycia słowa *kanion* uznano, że słownik może wymieniać tylko tę jedną formę;
- *Kanny* – Komisja dotychczas nie zalecała egzonimu dla tych ruin we Włoszech, jednak ze względu na to, że nazwa jest znana (związana z bitwą pod Kannami), zaś pozostałości miasta stanowią duży kompleks archeologiczny (ruiny), postanowiono wprowadzić zapis **Kanny** jako egzonim (13 głosów za, 0 przeciw, 0 wstrzymujących się);
- *Kanossa* i nazwa równorzędna *Canossa* – Komisja zaleca tylko nazwę *Kanossa*, włoska nazwa *Canossa* nie powinna być oznaczona jako równorzędna;
- *Kansu* – Komisja nie zaleca używania nazwy *Kansu* (zapis w zarzuconej polskiej transkrypcji języka chińskiego) – powinna być ona zastąpiona w słowniku zapisem *Gansu* w latynizacji pinyin;
- *Kaosiung* i nazwa równorzędna *Gaoxiung* – Komisja zaleca tylko egzonim, w dodatku w formie *Kaohsiung*, zapis w latynizacji pinyin *Gaoxiung* nie powinien być oznaczony jako równorzędny;
- *Kaplan* – Komisja zaleca nazwę *Góra Kaplana* i w tej formie powinna być uwzględniona w słowniku;
- *Kapsztad* i nazwa wariantowa *Capetown* – Komisja zaleca stosowanie tylko polskiej nazwy *Kapsztad*, ponadto angielska nazwa *Capetown* jest zapisana niepoprawnie – powinno być *Cape Town*;
- *Kapua* i nazwa wariantowa *Capua* – Komisja zaleca stosowanie tylko egzonimu *Kapua*, uznano jednak, że zastosowane odwołanie od endonimu *Capua* do egzonimu w słowniku może być zastosowane;
- *Wyżyna Karabaska* – Komisja zaleca egzonim w formie *Masyw Karabaski* i taki powinien być zamieszczony w słowniku;
- *obwód karagandzki* – Komisja zaleca od nazwy Karaganda przymiotnik *karagandyjski* (stosowany m.in. w Encyklopedii PWN), a zatem i nazwę obwodu w formie *obwód karagandyjski* – w słowniku powinien być uwzględniony przymiotnik *karagandyjski* oraz poprawna nazwa obwodu;

- *Karagandzkie Zagłębie Węglowe* – Komisja nie zaleca takiego egzonimu, nazwa powinna być pominięta w słowniku;
- *Karaiby* – Komisja zaleca, jako wariantowy, także egzonim *Region Karaibski*, uznano jednak, że w słowniku ortograficznym może być on pominięty;
- *Karlowe Wary* i nazwa równorzędna *Karlovy Vary* oraz nazwa historyczna *Karlsbad* – Komisja zaleca tylko nazwę *Karlowe Wary*, czeska nazwa *Karlovy Vary* nie jest stosowana po polsku i powinna być w słowniku pominięta; nazwa *Karlsbad* podana jako historyczna i z odniesieniem do współczesnej nazwy *Karlowe Wary* w słowniku jest zasadna;
- *Karoliny* i *Wyspy Karolińskie* – Komisja nie zaleca używania nazwy *Wyspy Karolińskie* – powinna być ona pominięta w słowniku;
- *Basen Karoliński* – nie ma obiektu o nazwie *Basen Karoliński*, są dwa osobne baseny oceaniczne o nazwach *Basen Wschodniokaroliński* i *Basen Zachodniokaroliński*, nazwa powinna być pominięta w słowniku;
- *Karpaty Białe* – Komisja zaleca nazwę w szyku *Białe Karpaty* i taka powinna być podana w słowniku;
- *Alpy Transylwańskie* – Komisja nie zaleca używania tej nazwy (jest to czasami spotykana nazwa dla Karpat Południowych) – powinna być ona pominięta w słowniku.

Ze względu na brak czasu dokończenie omawiania nazw geograficznych zawartych w „Wielkim słowniku ortograficznym PWN z zasadami pisowni i interpunkcji” odłożono na kolejne posiedzenie.

Na tym posiedzenie zakończono.

Protokółował:
Maciej Zych